

Sori läheiset

Julkaistu 30.7.2020

Haluasin pyytää anteeksi kaikilta, jotka ovat kanssani myötäeläneet tätä minun rakentamaani helvettiä ja joille olen ahdistusta aiheuttanut.

Yritykseni on ollut, etten kenellekkään mitään pahaa halua ja yritän käyttäytymistä ihmisiksi, mutta päihdemaailmassa on niin paljon kuspipäitä ja heidän ainut tarkoitus on vaan yrittää hyötyä toisesta ihmisestä. Itse en ole moiseen, ainakaan pahemmin tai ainakaan ihan viime aikoina, alentunut. Keksitään velkoja, keksitään olemattomia asioita ja sotketaan ihmisten asioita/välit melkein kuin työkseen ja kertoillaan vittumaisia juttuja. Hyvä sana kauas kantaa, paha vieläkin kauemmaksi.

Itselläni on tarkoitus, että yritän auttaa toista ihmistä ja antaa mahdollisuuden yrittää tavotella parempaa elämää. On sellaista apua minullekin tarjottu ja tarjottaisiin vielä enemmän, jos osaisin ottaa vastaan. Sitä olen miettinyt, että pitäisi luoda taas hoitosuhde päihdepolille, että kävisi siellä edes kerran kkk juttelemassa jonkun oikeasti täyspäisen ihmisen kanssa, joka on ammattilainen. Tuskin siitä haittaa olisi.

Lääkitys mulla on tällä hetkellä aika minimaalinen, eli 20mg olantsapiinia iltaisin, että saan nukuttua. Ilman niitä ei uni vaan kertakaikkiaan tule ja kun viettää viikon muutaman tunnin unilla, alkavat psykoosin oireet ja psykoosiinhan siinä menee, kun liikaa valvoo. Koen, että univaikeudet alkoivat joskus 5 vuotta sitten, kun tuli piriä käytettyä sellaisia viikon jaksoja, eikä tullut nukuttua kunnes otti ketipinoria tai vastaavaa ja nukkui 12h ja eikun uudestaan piri-ränni tulille. Kaikki muut lääkkeet olen saanut jätettyä pois mm. venlafaxin ja pistoslääkkeenä abilify, josta on kelakortissa hullun tunnuksat. Siellä tulevat mukana aiemmat sekoilut, eli jonkunasteiseksi hulluksihan sitä määritellään, ja sitä merkintää ei saa kelakortista varmaan koskaan pois. Sen takia menetin työpaikkani, kun en päässyt lääkärintarkastuksesta läpi. Todistus, jonka tarvitsee, jos aikoo ammattiani harjoittaa.

Eniten kyllä harmittaa tietyt virheet mitä tullut tehtyä... mutta sen olen päättänyt, että luovuttamaan en ala. Vaan koitan elää elämäni selaisena kuin sen saan, ja jos tähän kyllästyn, keksin jotain muuta. Aina vaan uudestaan ja uudestaan.

Tuolla ns. normaalimaailmassa on kuitenkin ihan asiallista porukkaa ja pääsääntöisesti hyvää tarkoittavia ihmisiä. Päihdemaailmassa aivan toinen, en käsitä mistä se johtuu. Kyllähän ihmistä pitäisi sillein kohdella kuin toivoisi, että itseäkin kohdellaan.

Uskonasioita olen yrittänyt pohdiskella ja raamattuakin lukea. Parit kaverit, ketkä tulleet uskoon, niin se on heidän elämän pelastanut ja minusta se on ihailtavaa ja muutos todellakin näkyvää edelliseen elämään verrattuna. Itsellä se ei vaan ole ainakaan vielä sillein kolahtanut, että tietäisi mitä tehdä. Sen kun keksis, että missä on hyvä ja lähtisi sitä polkua menemään ja kehittämään itseään, mutta tuntuu, että meikä on ollut joka asiassa vähän keskenkertainen tai jopa paska.

Päihteiden käytön kyllä osaan ja se on vahvin lajini. Olen käyttänyt alkoholia 13-vuotiaasta asti. Cannabis, essot, amfetamiini ja ryynit ja muut sellaiset tulivat kuvioihin ammattikouluiässä. Nyttien olen 39-vuotias, joten paljon on vettä kymijoessa virrannut sinä aikana. Työni puolesta olin aika liikkuvaista sorttia, eli kiertelin paljon ulkomailla ja lomiani vietin Aasiassa, lähinnä Thaimaassa. Eli voisin sanoa, että olen maailmaa nähnyt ja erillaisia ihmisiä kohdannut matkan varrella. Osa hyviä, osa pahoja. Osan kanssa tekisi mieleni olla tekemisissä, osan voisin kiertää kaukaa.

Nimimerkki:

666

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/huumeet-ja-laakkeet/sori-laheiset>